

д) че сѣ само три тайнства: крещеніе-то, причастіе-то и рѣкоположеніе-то; г) че исповѣданіе-то не сѣ заповѣдало отъ Бога, но отъ человекѣци; иа) че поканіе-то на грѣшный-атъ не е нѣждно, за да прости Богъ грѣховы-те; понеже Богъ сѣ умилостивлава отъ дѣла-та ни; иб) че тѣло-то Спасителево, доклѣ е въ употребленіе, то е тайнство, а важнь отъ употребленіе-то не е; ив) че хлѣб-атъ и вѣно-то въ тайнство-то на причастіе-то е печатъ на Господньо-то тѣло; и въ причастіе-то причащаемый-атъ пріима благодать-тѣ на тѣло-то Христово, а не тѣло-то мѣ; ид) че нетреба да сѣ кланатъ на икони-те, нито да сѣ молатъ на свѣтїи-те; ие) че цѣрква-та и собори-те може да сѣ сгрѣшили въ дѣла-та на вѣра-та; иж) че закони-те и наредби-те церковны сѣ обыточни и кредителни. Отфѣрли и чистителны-атъ огънь, и Индѣлгенци-те, или простителны-те записки на папа. Юще не ѣа нито папа, нито епископъ, нито свѣщеникъ, нито праздницы нито вѣнкашно слѣженіе, нито нѣкои отъ свѣщени-те обрѣди.

Глава 130.

За послѣдѣвателы-те на Іоанна
Калвина.

На Іоанна Калвина послѣдѣватели-те сѣ раздѣлиха на разны чиновни и ереси, сирѣчь:

а) На Реформати или преобразоканици, кои-то слѣдѣваха точно Калвинско-то ученіе; и въ